Обвинения

от русенцъ къмъ българитѣ
(посвещава се генералнаго щаба полковникъ Леонидъ Николаевичъ Соболевъ.)

„Твоя отъ чужда"

1.

Та кои сѫ тѣзъ, що тичатъ
Тъй безъ совѣсть, срамъ и свѣнъ.
Да обиратъ, да съблъчатъ
И да трупатъ пѣнъ въ пѣнъ!
Тѣзъ ли вчера, що пищяха
Отъ своитѣ врагове,
Що си хлабда съ плачъ ядяха
Съ лѫки, горчеть, ядове?
Тѣзъ ли бяха, що ревяха
Отъ неволи, отъ зимни
И гласяха и зовяха
На всѣ четири страни:
„И безъ риза да останемъ,
„Съсъ двѣ котки да отремъ
„Самъ веднъжъ отъ тѣзъ погани
„Боже, да се отървемъ!"

---

1) За тѣзи отъ читателитѣ, които не сѫ били въ онова време по тѣзи мѣста, дето е имало се съсредоточили русенчанска войска, които не знаятъ, що е ставало, т.е. какво правяха нѣкои отъ нашитѣ българи, когато за зла честь се повърнаха и тука и навсѣдѣ, — тѣзи, които не сѫ били въ близки отношения съ русенцитѣ и не чуха, какво се говори въ онова тогазъ, могъ е надумалитѣ тогазъ дали да не сѫ направили нѣкое впечатлѣние; но тѣзи, които сѫ гледали това съ очитѣ си, които сѫ слушали съ ушитѣ си, тѣ знаятъ и помнятъ всичкаго горчеть на подозрѣнието, всичката тъгеть на обвинението. Днесь обиталчетѣ-то се малко поизмѣнили, но подозрѣнието не се е още съвсѣмъ измѣнило, още не сме дочели отъ това време не се е забравило досущъ това, що се е вършило и що се е мислило и говорило съ малко нѣкои видоизмѣнения. Подобно на станалото тогазъ, срама пазъ и сега още, съ нѣкои видоизмѣнения. Тѣзи що, съ запомнянето на нѣколко думи, сѫщитѣ мисли, складени тогазъ, могатъ да се повторятъ и сега. Ние ще ги изкажемъ, а колу пчела чакала, нека се похвалятъ. Ние лично никого не обвиняваме.

П.Р.С.